

[Einer Jensen.]

fordoblet eller i hvert Fald meget betydeligt forøget i København.

Den højtærede Indenrigsminister kom med en Bemærkning, som jeg synes, han kunde have sparet sig, i hvert Fald var den ikke Indenrigsministeren værdig. Ministeren sagde, at Kasserne søgte at smøge deres Gæld af sig. Jeg gaar ud fra, det var Arbejdsløshedskasserne, han mente, og at han sigtede til de Laan, som er stiftet i en meget vanskelig Situation for at kunne fortsætte Udbetalingen af den ordinære Hjælp. Nej, Kasserne har ikke søgt at smøge noget af deres Gæld af sig, men vi har ligesom alle andre forhandlet med de Institutioner, under hvilke disse Laan sorterer, og søgt at faa mildnet Betalingen af disse saa meget som muligt, under Hensyn til at Kasserne stadig er i den samme Nødssituation, som da de laante. Det er ikke, fordi Kasserne ikke har foretaget Kontingentforhøjelser, thi jeg har jo netop paavist, at Kontingentet til Arbejdsløshedskasserne er mere end fordoblet; det andrager i dette Øjeblik 25 Mill. Kr.

Den højtærede Minister sagde, at man ikke kunde benytte Arbejdsløshedsfonden, fordi den havde den Opgave at laane ud, og der var efter Ministerens Oplysninger hos Arbejdsløshedskasserne Trang til Laan. Nej, egentlig ikke Trang til Laan, men Trang til Støtte, og der er i hvert Fald en Række Kasser, som Staten kunde støtte med Hensyn til Renteudgifter til de Laan, som Kasserne maa optage paa Statens og Kommunernes Tilskud. I dette Øjeblik har Arbejdsløshedskasserne Statens Tilskud for 1926—27 til gode, og de har Kommunernes Tilskud baade for 1925—26 og for 1926—27 til gode. Disse Tilgodehavender pantsætter man i en eller anden Pengeinstitution eller i Fonden og maa saa betale Renter af disse store Laan. Jeg skal nævne, at f. Eks. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse sidste Aar har haft den betydelige Renteudgift af 100 000 Kr.

I øvrigt kan jeg ikke tænke mig, det skulde være saa overmaade vanskeligt at laane Penge i Bankerne, saaledes at man skulde kunne benytte Fondens Midler. Jeg kan nævne, at den keramiske Industris Arbejdsløshedskasse søgte et Laan paa et Aar — vi fik det i Landmandsbanken, og det var paa nogle faa Tusinde Kroner —, men vi maatte stille et Statstilskud, der var større end Laanet, i Pant, og desuden maatte Keramisk Forbund garantere for Laanet. Hvis Landmandsbanken havde været lige saa forsigtig i sine Dispositioner

i tidligere Aar og havde forlangt dobbelt Kaution, hver Gang den laante Penge ud, havde vi ikke i dette Øjeblik behøvet at tale om, hvor mange Hundrede Millioner den danske Befolkning har betalt eller skal betale til Landmandsbanken.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, det var naturligt, at Krigskasserne tog deres Part og ydede Hjælp dér. Ja, det er naturligt, og det er ogsaa sket i mangfoldige Tilfælde. Jeg kan forsikre den højtærede Indenrigsminister om, at vor Arbejdsløshedskasse — og det gælder mange andre — havde spillet Fallit, hvis vi ikke havde haft noget at tage af dér, men der er jo ogsaa en Grænse for den Hjælp. Men maa jeg spørge: Hvad forlangte Indenrigsministeren, da Arbejdsgiverne stillede og bad om, at faa Lempelser med Hensyn til de Bidrag, de lovpligtig maatte yde til forskellige Formaal? Forlangte Ministeren da, at de skulde bruge af deres Krigskasser? De har jo, efter hvad der tidligere er oplyst, en meget betydelig Formue, saa jeg tror, at Ministeren den Gang skulde have stillet de samme Betingelser overfor dem, som han nu vil stille overfor Arbejderne.

Den højtærede Indenrigsminister nævnte, at Metalarbejdernes Kasse havde været under en saadan Ledelse og Autoritet, at det havde været muligt her at gennemføre Oprettelsen af en Krisekasse. Ja, jeg tror, at jeg paa Hovedkasserer A. Johansens Vegne kan bringe Ministeren en hjertelig Tak for den smukke og venlige Omtale af ham; der er heller ikke for mig nogen Tvivl om, at han er en forstandig Mand, og hvis den højtærede Indenrigsminister vilde tage Hensyn til hans Ord eller blot læse den Indberetning, han har afgivet til Udvalget vedrørende Krisehjælpen — her beder han indstændigt om, at Rigsdagen yder de arbejdsløse nogen Understøttelse, fordi de ikke længere kan bære Krisen —, tror jeg, han vilde blive endnu mere glad end for de venlige Ord, Ministeren ofrede paa ham.

Dernæst havde Ministeren givet sig til at gøre op, hvor meget Staten og Kommunerne havde udbetalt i Tilskud til Arbejdsløshedskasserne i de sidste 7 Aar, tror jeg det var, og hvor meget Statens og Kommunernes Indskud i Fonden havde været, og det viste sig, at Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne var 69 Mill. Kr. og Tilskuddet til Fonden 56 Mill. Kr. eller i alt 125 Mill. Kr., hvilket Tal i høj Grad imponerede Ministeren. Men det er dog et Faktum, at de danske Arbejdere i den samme Periode i Kontingent har ydet et Beløb, der er mindst lige saa stort, til Opretholdel-